

Sygn. akt I C 594/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2020 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Renata Lech

Protokolant: sekretarz sądowy Daria Mazerant

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2020 roku w Piotrkowie Trybunalskim,

na rozprawie

sprawy z powództwa **U. 2 Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.**

przeciwko **A. K. (1)**

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda U. 2 Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. na rzecz pozwanego A. K. (1) kwotę 7.217,00 (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Renata Lech

Sygn. akt I C 594/17

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 1 sierpnia 2016r. skierowanym do Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim powód U. 2 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., reprezentowany w toku postępowania przez pełnomocnika A. W., a następnie przez pełnomocnika radcę prawnego M. S., wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych A. K. (1) i A. K. (2) kwoty 106.059,67 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. W uzasadnieniu powyższego żądania powód wskazał, iż w wyniku umowy o przeniesienia portfela wierzytelności z dnia 25 września 2015r. nabył wierzytelność służącą (...) Bank (...) Spółce Akcyjnej przeciwko pozwanym z tytułu umowy kredytowej nr (...) z dnia 17 czerwca 2013r. Wskazał, iż na dochodzoną pozwem należność składa się: niespłacona należność główna w wysokości 86.868,29 zł, opłaty, prowizje i koszty w kwocie 300,00 zł oraz skapitalizowane odsetki umowne wraz ze skapitalizowanymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia w kwocie 18.891,38 zł (k 2-3).

Postanowieniem z dnia 7 grudnia 2016r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim przekazał niniejszą sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Piotrkowie Trybunalskim (k.48).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 27 marca 2017r. Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim nakazał pozwanym, aby zapłacili solidarnie na rzecz powoda kwotę 106.059,67 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28 lipca 2016r. do dnia zapłaty oraz kwotę 6.743,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (k. 53).

Pozwani A. K. (1) i A. K. (2) wnieśli sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, kwestionując zasadność dochodzenia od nich roszczeń objętych żądaniem pozwu (k. 62, k. 65).

Prawomocnym postanowieniem z dnia 12 czerwca 2017r. Sąd odrzucił sprzeciw pozwanego A. K. (2) od nakazu zapłaty z dnia 27 marca 2017r. (k. 76).

W piśmie procesowym z dnia 10 grudnia 2019r. pozwany A. K. (1), reprezentowany przez pełnomocnika adwokata K. K., wniósł o oddalenie powództwa. Podniósł zarzut nieistnienia roszczenia, zarzut nieudowodnienia roszczenia – brak jakichkolwiek dokumentów potwierdzających zawarcie umowy, zarzut przedawnienia roszczenia oraz zarzut braku legitymacji procesowej biernej po stronie powoda wynikający z tego, iż: pozwany A. K. (1) nie zawierał umowy kredytowej w dniu 17 czerwca 2013r. o nr (...), na której oparte zostało przedmiotowe roszczenie i czego dotyczył przelew wierzytelności pomiędzy bankiem a powodem, powód nie wykazał, aby skutecznie nabył wierzytelność, która dochodzone jest powództwem (k. 178-182).

W piśmie procesowym z dnia 23 grudnia 2019r. pełnomocnik powoda cofnął pozew bez zrzeczenia się roszczenia (k. 188).

Pozwany A. K. (1), reprezentowany przez pełnomocnika adwokata K. K., nie wyraził zgody na cofnięcie pozwu (k. 197).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 lipca 2016r. powód U. 2 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nr (...). W treści powyższego dokumentu znajduje się zapis, iż w dniu 25 września 2015r. Fundusz nabył od (...) sp. z o.o.s.k.a. z siedzibą w W. na podstawie Umowy o przeniesienie portfela wierzytelności, roszczenia wynikające z umów kredytowych, których stroną był (...) Bank (...) S.A. (będący następcą prawnym (...) S.A. oraz (...) S.A. Spółka Akcyjna Oddział w Polsce, w tym wymagalną wierzytelność wobec dłużników: A. K. (1) i A. K. (2).

W powyższym wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego znajduje się ponadto zapis, iż wysokość zadłużenia pozwanych wg stanu na dzień wystawienia tegoż dokumentu wynosiła łącznie 106.059,67 zł. Na kwotę wymagalnego zadłużenia składają się: niespłacona należność główna w wysokości 86.868,29 zł, opłaty, prowizje i koszty w kwocie 300,00 zł oraz skapitalizowane odsetki umowne wraz ze skapitalizowanymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia w kwocie 18.891,38 zł. **Powyższa wierzytelność wynika z umowy nr (...) z dnia 17 czerwca 2013r.**

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nr (...) z dnia 26 lipca 2016r., wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy Przeniesienia Portfela z dnia 25 września 2015r., k. 10)

Pismem z dnia 9 października 2015r. powód zawiadomił pozwanych o cesji wierzytelności i wezwał do uiszczenia należności w łącznej kwocie 100.994,36 zł, w tym: 86.868,29 zł tytułem należności głównej, opłaty, prowizje i koszty w kwocie 300,00 zł oraz 13.826,07 zł tytułem naliczonych odsetek.

(dowód: kopia zawiadomienia o cesji wierzytelności, k. 5)

W dniu 17 grudnia 2014r. (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...)/ (...) przeciwko A. K. (1) i A. K. (2) jako dłużnikom, solidarnym, których zobowiązanie wynika **z umowy linii kredytowej plus nr (...) zawartej w dniu 30 maja 2011r.** Wysokość zobowiązania dłużników na dzień wystawienia tytułu wykonawczego określono na kwotę 95.552,48 zł, w tym: kwota 87.412,30 zł kwota należności głównej, odsetki umowne w kwocie 6.906,19 zł liczone od dnia 3 czerwca 2014r. do dnia rozwiązania umowy, tj. 15 listopada 2014r. od kwoty niespłaconego kapitału kredytu odsetki za opóźnienie w wysokości odsetek ustawowych za okres od dnia następnego po dniu rozwiązania umowy do dnia wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego w kwocie 933,99 zł, dalsze odsetki za opóźnienie w wysokości odsetek ustawowych liczone od dnia następnego po dniu

wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, obliczone od kwoty należności głównej oraz kwota 300,00 zł tytułem niespłaconych opłat, prowizji i innych kosztów wynikających z umowy.

(dowód: kopia bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...)/ (...), k. 6)

Postanowieniem z dnia 20 lutego 2015r. wydanym w sprawie I Co 2667/14 Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...)/ (...) przeciwko dłużnikom solidarnym A. K. (1) i A. K. (2) z tytułu zobowiązań **z umowy linii kredytowej plus nr (...) zawartej w dniu 30 maja 2011r.**, zmienionej następnie porozumieniem o restrukturyzacji kredytu z dnia 3 czerwca 2013r. z ograniczeniem solidarnej odpowiedzialności dłużników do kwoty 244.977,56 zł.

(dowód: kopia postanowienia Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 20 lutego 2015r. wydanego w sprawie I Co 2667/14, k. 7-9)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. Jak zasadnie wskazał pozwany A. K. (1) powód w toku niniejszego procesu, co wynika z treści uzasadnienia pozwu oraz załączonych do pozwu dokumentów w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy Przeniesienia Portfela z dnia 25 września 2015r. oraz zawiadomienia o cesji wierzytelności, dochodzi roszczenia wynikającego z umowy kredytowej nr (...) z dnia 17 czerwca 2013r., jaką rzekomo miał zawrzeć pozwany A. K. (1) i A. K. (2) z poprzednikiem prawnym powoda (...) Bank (...) S.A.

W toku niniejszego procesu pozwany A. K. (1) zaprzeczył, aby kiedykolwiek taką umowę zawierał.

Powód nie udowodnił istnienia wierzytelności objętej żądaniem pozwu. Z treści wskazanych powyżej dokumentów załączonych do pozwu nie wynika bowiem kluczowa dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy okoliczność istnienia pierwotnego źródła zobowiązania w postaci **umowy kredytowej nr (...) z dnia 17 czerwca 2013r.** Powód w toku procesu nie przedłożył dokumentu tejże umowy, ani żadnego innego dokumentu, który w sposób nie budzący wątpliwości wykazałby istnienie zobowiązania pozwanego. Należy przy tym podkreślić, iż powód do pozwu załączył dokumenty świadczące o istnieniu innego zobowiązania pozwanego wobec (...) Bank (...) S.A. Z dokumentów w postaci bankowego tytułu wykonawczego wystawionego przez (...) Bank (...) S.A. oraz postanowienia Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 20 lutego 2015r. wynika bowiem, iż pozwany A. K. (1) i A. K. (2) zawarli z (...) Bank (...) S.A. **umowę linii kredytowej plus nr (...) z dnia 30 maja 2011r.** Jak zasadnie wskazuje pozwany, gdyby istniała jakakolwiek korelacja pomiędzy powyższą umową a umową (...) z **dnia 17 czerwca 2013r.**, to bank z pewnością wystawiłby bankowy tytuł egzekucyjny na aktualne w danym momencie zadłużenie kredytowe.

Powód nie przedłożył w toku niniejszego procesu dokumentu umowy nr (...) z dnia 17 czerwca 2013r., nie wykazał zatem istnienia zobowiązania objętego umową cesji, zatem nie wykazał istnienia zobowiązania dochodzonego pozwem. Powód nie wykazał także skuteczności przelewu wierzytelności, nawet co do wierzytelności z umowy kredytowej (...) z dnia 17 czerwca 2013r., bowiem w treści załączonych do pozwu dokumentów brak jest informacji, iż ta konkretna umowa jest przedmiotem przelewu wierzytelności. Powód jako dowód przelewu wierzytelności załączył bowiem dokument w postaci wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy Przeniesienia Portfela z dnia 25 września 2015r., który to dokument nie spełnia wymogów dokumentu prywatnego. Nie zawiera oznaczenia umowy przelewu, stron takiej umowy, nie odnosi się do żadnego oświadczenia woli stron przenoszących wierzytelność. Jest to tylko pozbawiona waloru dokumentu informacja wydrukowana w formie elektronicznej.

Powód nie wykazał nie tylko istnienia podstawy faktycznej i prawnej istnienia zobowiązania, ale także sposobu wyliczenia kwoty dochodzonej pozwem, w tym opłat, prowizji i kosztów.

W następstwie doręczenia powodowi pisma procesowego pełnomocnika pozwanego z dnia 10 grudnia 2019r., pełnomocnik powoda cofnął pozew bez zrzeczenia się roszczenia. Ponieważ cofnięcie pozwu nastąpiło już po

rozpoczęciu rozprawy, a pozwany nie wyraził zgody na cofnięcie, brak było podstaw do umorzenia postępowania w sprawie na podstawie art. 355 k.p.c. w związku z art. 203 k.p.c.

Wszystkie powyższe okoliczności wskazują na bezzasadność powództwa w niniejszej sprawie. Rodzi to konieczność uznania powództwa za nieudowodnione i podlegające oddaleniu.

Niezależnie od powyższych argumentów należy uznać także za zasadny podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia. Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem orzecznictwa (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016r. III CZP 29/16) nabywca wierzytelności nie będącej bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.). W uzasadnieniu przywołanego powyżej orzeczenia Sądu Najwyższego wskazano, iż „w razie cesji wierzytelności na nabywcę przechodzi ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, wszystkie właściwości, przywileje i braki, a więc ustawodawca zakłada identyczność wierzytelności cesjonariusza z wierzytelnością cedenta (art. 509 § 2 k.c.). Co do zasady, nabywca wstępuje w sytuację prawną cedenta, w tym również w zakresie przedawnienia, zbycie wierzytelności jest bowiem irrelevantne dla jego biegu. W przypadku wierzytelności objętej bankowym tytułem wykonawczym sytuacja prawna cesjonariusza kształtuje się jednak odmiennie od sytuacji prawnej nabywcy wierzytelności objętej innym tytułem wykonawczym. Uprawnienie do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przysługiwało jedynie bankom i tylko na ich rzecz mogła być nadana klauzula wykonalności; nadanie klauzuli na rzecz cesjonariusza nie będącego bankiem nie było dopuszczalne (uchwały Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2004 r., III CZP 9/04, OSNC z 2005 r., nr 6, poz. 98, z dnia 22 lutego 2006 r., III CZP 129/05, OSNC z 2007 r., nr 1, poz. 4, z dnia 19 lutego 2015 r., III CZP 103/14). Cesjonariusz nie mógł kontynuować egzekucji wszczętej przez bank, bo w postępowaniu egzekucyjnym nie ma zastosowania art. 192 pkt 3 k.p.c., a więc fundusz sekurytyzacyjny, który nie mógł się powołać na bankowy tytuł egzekucyjny, przejście uprawnień i uzyskać klauzuli wykonalności na podstawie art. 788 § 1 k.p.c., musiał ustalić istnienie roszczenia w drodze procesu sądowego, uzyskać nowy tytuł wykonawczy i dopiero na jego podstawie egzekwować roszczenie. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 listopada 2014 r., II CSK 196/14 (nie publ.), przerwanie biegu przedawnienia na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 k.p.c. następuje, co do zasady, tylko pomiędzy stronami postępowania, jeżeli z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, że są materialnie zobowiązane lub uprawnione, a więc skutek przerwania zachodzi tylko w podmiotowych i przedmiotowych granicach czynności podjętej przez wierzyciela. Wniosek o wszczęcie egzekucji wywołuje zatem skutek przerwy wtedy, gdy pochodzi od wierzyciela wskazanego w tytule egzekucyjnym, na rzecz którego została wydana klauzula wykonalności; nie jest bowiem wystarczająca tożsamość wierzytelności lecz konieczna jest również identyczność osób, na rzecz których czynność ta została dokonana. **Skutki prawne postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie bankowego tytułu wykonawczego związane są więc tylko z podmiotami w nim uczestniczącymi na podstawie tego tytułu w granicach podmiotowych i przedmiotowych ukształtowanych treścią klauzuli wykonalności.**”

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił powództwo jako nie znajdujące prawnego ani faktycznego uzasadnienia.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Skoro powód przegrał proces w całości winien zwrócić pozwanemu poniesione przez niego koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 7.217,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Renata Lech

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować zwrot akta w kontrolce terminowości uzasadnień.
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.

10 marca 2020r.

SSO Renata Lech